

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1118/2018
16.10. 2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела правара из члана 208. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Александра Вучковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 661/16 од 08.11.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 120/18 од 24.04.2018. године, у седници већа одржаној 16.10.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 661/16 од 08.11.2017. године и Вишег суда у Нишу Кж1 120/18 од 24.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 661/16 од 08.11.2017. године, окр. АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног, Виши суд у Нишу је пресудом Кж1 120/18 од 24.04.2018. године одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног, адв. Александар Вучковић поднео је захтев за заштиту законитости из свих законских разлога, са предлогом да Врховни касациони суд обе пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, такстативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге из којих овлашћено лице (члан 483. ЗКП) може поднети захтев за заштиту законитости члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ наводи да су побијане пресуде неразумљиве, противречне саме себи и разлозима пресуде, да су разлози о одлучним чињеницама нејасни и да о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о исказу датом у поступку и самих исправа, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Осим тога, бранилац у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају само на претпоставкама, а не на утврђеним доказима, да постоји сумња у изведене доказе, да не постоји ни један доказ у односу на окривљеног који би доказао субјективне или објективне елементе кривичног дела које је окривљеном стављено на терет, да побијане пресуде не садрже чињенични опис радњи окривљеног у односу на сваки од битних елемената кривичног дела, да окривљени никог није довео у заблуду нити је иког држао у заблуди, а затим износи своје виђење предметног догађаја, полемише са оценом исказа оштећених од стране судова у редовном поступку... чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Међутим, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић